

ROČNÍK 3 ČÍSLO 1

ZÁŘÍ 2019 - SRPEN 2020

SSPVC TIMES

Úvodní slovo

Tak konečně jsme tady, tedy je tady zase náš školní časopis! Víme, trvalo dlouho, než spatřil světlo světa...Ale je tady a má být takovým připomenutím toho, co se v naší škole v tom podivném letošním školním roce stalo. Ten byl – (a ten příští snad nebude) trochu jiný. Trochu dost nám ho ovlivnil onen malý zákeřný protivník, který nás v březnu „vyhnal“ ze školních lavic a my doma usedli k počítačům a začali „šprtat“ přes obrazovku počítače. Ale i tak jsme toho do března stačili dost stihnout...a dost jsme toho stihli i v červnu, kdy do školy chodili hlavně naši spolužáci z končících ročníků. Proto toto „jiné“ číslo bude takovým shrnutím a připomenutím toho, co jsme tedy v tomto koronavirovém roce prožili a zažili...

vaše redakční rada

Nejdůležitější akcí školního roku...

...je stavba naší nové školní budovy pro odborný výcvik. V březnu, když jsme odcházeli na neplánované „koronavirové“ domácí studium, tak se na dvoře bouralo. Zmizela nehezka budova s tiskárnou a učebnou, kde byly

CNC stroje. Na její místo nastoupily bagry a buldozery a za pár dní tu zbyla prázdná plocha pro výstavbu.

Všechno ale začalo už 14. února, kdy náš pan ředitel společně s hejtmánem Královéhradeckého kraje PhDr. Jiřím Štěpánem, Ph. D. a starostou města Dobrušky Ing. Petrem Lžíčarem poklepali na základní kámen nové budovy. Tady už jsme začali věřit, že se opravdu začne stavět. A o pár dní později opravdu začalo!

Jak vlastní stavba probíhala a probíhá, to se můžeš podívat na naše školní facebookové stránky, kde je na fotkách zachycen celý průběh stavby. A až se budeme vracet do školy, už školní dvůr opravdu nepoznáme. Už tam stojí naše nová škola, která je vidět z dálky a která už je před dokončením.

Už je modrá!!!

A jak probíhal celý školní rok...

I v tomto školním roce jsme hodně cestovali. Tady je pár míst, kam jsme se podívali. Hned v září jsme se vypravili na dvoudenní exkurzi do **Dolních Vítkovic** a druhý den pak do nejznámějšího koncentračního tábora, do **Osvětimi**.

„V areálu Dolních Vítkovic jsme obdivovali spoustu tehdejších strojírenských technologií. Nahlédli jsme do samotného jádra tavicí pece, kde jsme stáli v místech, kde ještě před několika desítkami let byla teplota přesahující 1400°C, která by stačila k tomu, aby z vás nezbylo nic víc, než jen výpary. Mě zaujal pohled z plošiny na vršku tavicího kotle, kdy jsme měli Ostravu jako na dlani“, zhodnotil tuto vydařenou exkurzi student 3. ročníku Filip Bartoš.

„Hned po příjezdu na parkoviště vnímáte tu zvláštní atmosféru tohoto místa. Při vstupu do Osvětimi si uvědomíte, že na tom samém místě stáli lidé, kteří šli na jistou smrt. Nebylo pro mě vůbec lehké být tam a myslet na to, že jsme opravdu na místě, kde se odehrály takové hrůzy. Na začátku jsme procházeli obytnými bloky, kde žili na malém prostoru stovky vězňů. Už to pro mě nebyla

příjemná podívaná. Představa toho, že žili v tak otřesných podmínkách, vytržení z vlastních domovů a známého prostředí... Ta největší hrůza ale přišla, když jsme viděli skoro dvě tuny lidských vlasů, všechno jejich nádobí, hromady bot, dětské oblečení a kufry... Opravdu silný zážitek! Nikdy na tohle místo nezapomenu. Nemůžu totiž zapomenout na tak důležitou součást historie, na takovou krutost, kterou vymysleli sami lidé...“, popsala svoje zážitky Míša Dušková ze 4. ročníku.

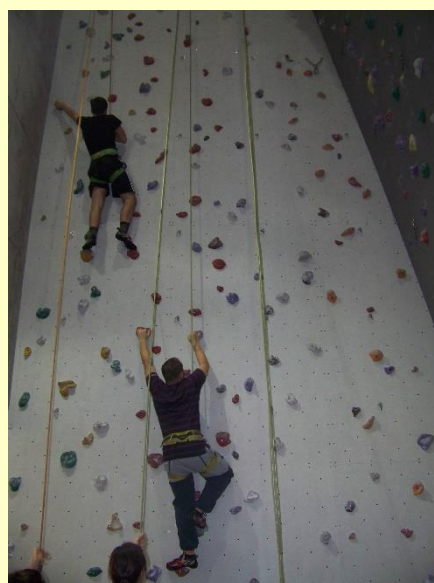
Pak jsme se podívali, tedy hlavně robotici, do Zdib u Prahy, kde je obchodní zastoupení závodu **KUKA**...a moc jsme si to tu užili...

Ještě jsme si zaskotačili a pěkně jsme se vyblbli v **Meziměstí v Centru Walzel:**

„Fabrika na zážitky, továrna na splněná přání“, tak se také nazývá volnočasové centrum v Meziměstí, které nabízí zážitkovou zábavu a aktivní odpočinek. A nazývá se tak právem. My jsme byli rozdělení do dvou skupin a zúčastnili jsme se ve dvou dnech aktivního dopoledne, spojeného se zábavou a neobyčejnými zážitky na bowlingové dráze, laserové střelnici, lukostřelbě nebo lezecké stěně.

Bowlingová dráha se stala soubojem v obratnosti a v přesnosti hodů koulí, kdy mnozí z nás osahovali velmi dobrých výsledků. Na laserové střelnici bylo úkolem zasáhnout pohybující se virtuální siluety mužů promítané na zdi v co nejkratším čase a přitom netrefit virtuální siluety žen, za což se odebíraly body. Velmi zajímavou zkušeností byla lukostřelba, kde jsme se pod vedením zkušeného instruktora seznámili s technikou střelení z luku. I zde to bylo o obratnosti a šikovnosti. Na velmi vysoké a profesionální lezecké stěně jsme si vyzkoušeli svoji zručnost a rychlost v lezení.“

Před neplánovanými „prázdninami“ ještě jsme mrkli do **Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR**, a to na pozvání poslance Petra Sadovského, který před lety také studoval na naší škole.

Také letos někteří z nás darovali krev

Darováním krve můžete zachránit nejen jeden život, a dokonce vás to nic nestojí. Co dělat či nedělat den před darováním? Nesmíte jíst tučná jídla, jako je například řízek, bramboráky a olejovité polévky, neměli byste kouřit a pít minerální vody jako Mattoni, Saguaro nebo vodu ze sodastremu. Pokud se dostanete na odběrovou stanici, vezmete si dotazník, který pravdivě vyplníte, aby se zjistilo, zda krev pomůže nebo uškodí. V dotazníku vyplníte rodné číslo, pojišťovnu, obvodního lékaře, kdy jste si nechávali dělat „body tuning“, nemoci a lékařské zákroky... nezapomeňte kartičku pojištěnce a občanský průkaz!! Poté se dostanete na řadu k sestře, která vám odebere vzorek krve. Pokud jste dárce poprvé, dáváte i vzorek moči. Jestli je vše v pořádku, tak se dostanete do místnosti, kde vám vysají krev jako komáři, vedle vás uvidíte pytlíček, co se houpe zleva doprava. Po tom, co vám odeberou 0,5l, se vám nejspíš zatočí hlava, bude vám na zvracení, ale nebojte, to přejde...

Simona Tomešová

Ostužkovali jsme budoucí maturanty...

...tedy pan ředitel společně s třídními učiteli...

Zatančili jsme si na maturitním plese,

kde byli v hlavní roli opět maturanti ze všech maturitních ročníků...tady už jim docházelo, že jde opravdu do tuhého...ale to ještě nikdo netušil, jak to všechno dopadne!!!

Studenti 4IT – obor Informační technologie

Studenti 4M – Obor Mechanik seřizovač

Studenti dálkového studia – obor Podnikání

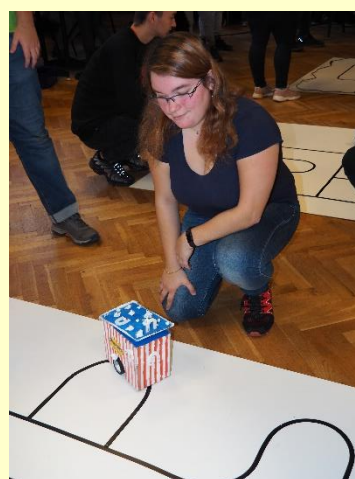
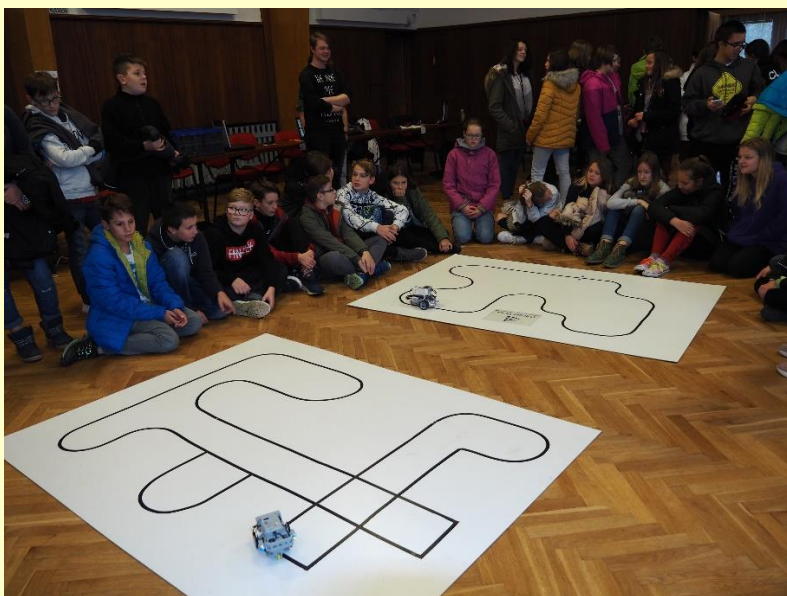

Studenti tříletých učebních oborů

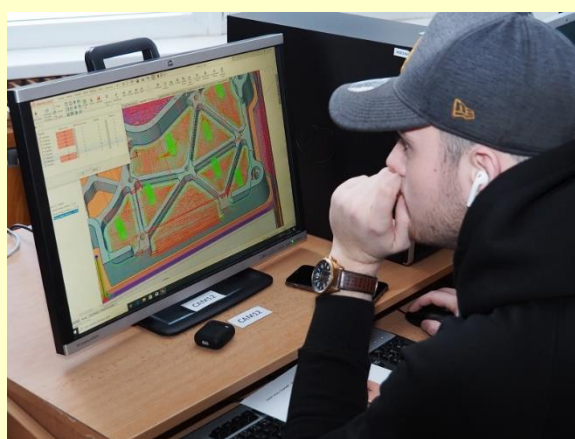
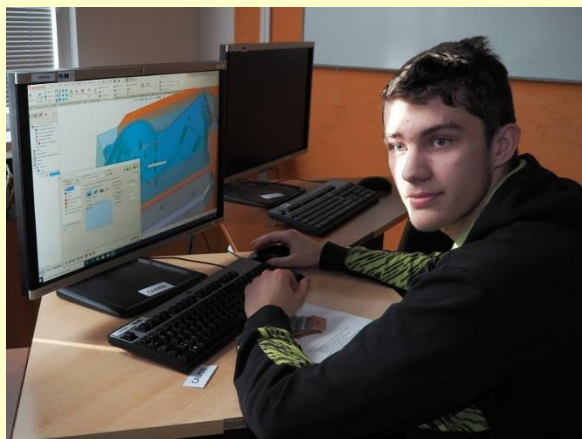
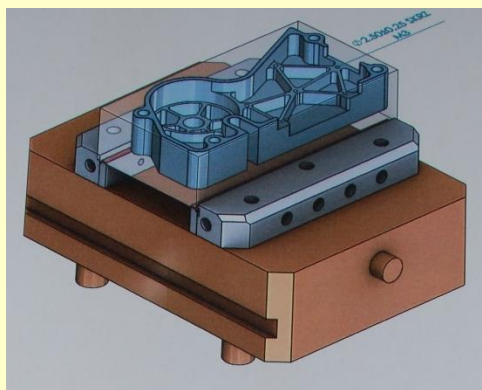
S úspěchem jsme soutěžili a soutěže pořádali

Robotická soutěž „Auto jede“ už neodmyslitelně patří k naší škole a i letos jsme se sešli v Kulturním domě v Dobrušce, kde probíhalo klání hodné mistrovství světa. Celokrajská soutěž „Auto jede“ je určená žákům studentům ze základních a středních škol. Té letošní se zúčastnilo 14 týmů, 7 ze základních škol a 7 ze středních škol. Úkolem všech týmů bylo navrhnout autíčko ve 3D CAD softwaru, pak ho zkonstruovat, rozpohybovat a také odprezentovat před přísnou porotou. Ta pozorně sledovala pohyb autíčka po dráze, kde sledovalo rovnou čáru nebo čáru s křižovatkami, a čas, za který dráhu projelo. Důležité také bylo dodržení předem daných rozměrů a vlastní design autíčka. Sám se tak například proháněl šedý jeep, pruhovaný vůz na popcorn nebo blikající žabička.

Další soutěží, která nás proslavila i za hranicemi našeho kraje, je celostátní soutěž **Práce v SolidCAM**. Tu společně s námi pořádala brněnská firma SolidVision a letošní ročník byl již 10. Počítačový program SolidCAM slouží k programování CNC obráběcích strojů. Celkem 23 studentů ze sedmi středních škol z celé republiky mělo za 60 minut vytvořit software pro výrobu soutěžního dílu, který by pak šlo realizovat v samotné výrobě. A všem se to za tu hodinu opravdu povedlo! Naši školu úspěšně reprezentoval Jan Blažek, který byl třetí, a Marek Chudý, který byl 9.

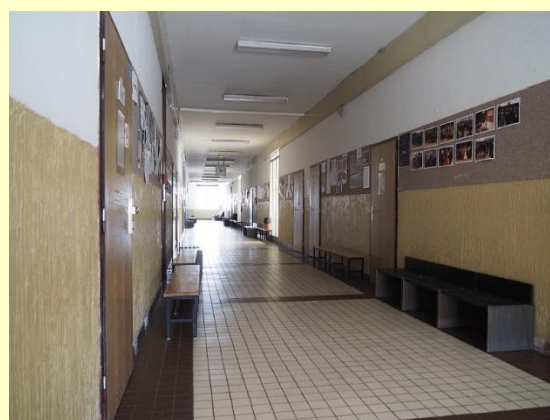

Ještě jsme stihli vyzpovídat prváky.

jak a co se jim ve škole líbí, co by udělali jinak a jestli by školu doporučili dalším kamarádům. Tady jsou některé odpovědi:

- *Líbí se mi praxe a to, jak to tam chodí. A to, že se tam něco naučím.*
- *Líbí se mi okolí školy. Také noví učitelé. Nelíbí se mi ale záchody, ale vím, že pan ředitel se snaží, aby je opravil.*
- *Líbí se mi, že je to jedna z mála škol, která má výuční list a maturitu v jednom oboru. A určitě bych školu doporučil svým kamarádům. Čekal jsem to horší, když jsem byl na přijímačkách, ale teď mám úplně jiný názor. Nelituji, že jsem sem šel.*
- *Většina učitelů je fajn.*
- *Líbí se mi, že je tady dobrá společnost a můžu tady najít spoustu kamarádů. Pak se mi líbí vstřícnost většiny učitelů. Jenom se mi nelíbí záchody.*
- *Nelíbí se mi nepořádek kolem hlavních dveří, ale vím, že za ten si můžeme sami.*
- *Obor, který jsem si vybral, se mi líbí.*
- *Na této škole se mi líbí, že máme hodně praxe.*
- *Nelíbí se mi vybavení některých tříd, hlavně těch v přízemí.*
- *Školu bych kamarádovi doporučil. Sice vím, co se o škole říká, ale vůbec to není pravda.*

Tady měl text pokračovat názory čtvrtáků, ale škola se díky koronaviru zavřela dřív, než jsme je stihli vyzpovídat...

Březnové dopoledne a studenti nikde!!! Všude je ticho a klid!!!

Koronavirus nás vyhnal ze školních lavic...

...a my přešli na on-line výuku. Učili jsme se učit úplně jinak. Úkoly jsme měli v Teamsu nebo na Bakalářích, někteří v emailu. Když si naši učitelé „osahali“ nový způsob výuky, učili jsme se i formou videokonferencí. Většinou jsme ji zvládli všichni a po splnění úkolů jsme v pohodě zvládli klasifikaci 2. pololetí. Byli ale mezi námi i někteří, kteří nečekané koronavirové volno pojali jako prázdniny a ti pak...měli na konci 2. pololetí dost velké problémy s klasifikací a postupem do vyššího ročníku.

A pak přišly maturity a závěrečné zkoušky

V květnu se situace na chvíli uklidnila a někteří z nás se mohli vrátit do školních lavic. Byli to studenti končících ročníků, kteří za přísných bezpečnostních opatření docházeli do školy na konzultace, při kterých se připravovali na svůj „životní krok“, na maturitu nebo závěrečné zkoušky.

Na konci května jsme zvládli praktické maturity a praktické závěrečné zkoušky a na začátku června pak proběhla státní část maturitních zkoušek. Po nich už přišel vrchol tak podivného školního roku, ústní maturity a ústní část závěrečných zkoušek.

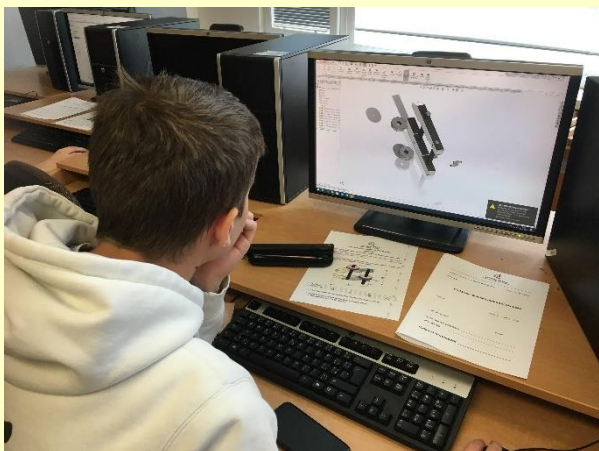

Snad i v té roušce na všechno dobře uvidíme (konzultace)

Ale sluší mi to, co?

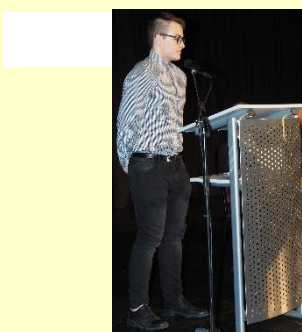
Při maturitách a závěrečných zkouškách už jsme roušky mít nemuseli a vše proběhlo tak, jak mělo.

Předávání maturitních vysvědčení

To proběhlo na konci června (a bez roušek) ve velkém sále Společenského centra – Kino 70 v Dobrušce. Tady si 80 našich bývalých spolužáků převzalo z rukou našeho pana ředitele a pak tajemníka města Dobrušky JUDr. Jana Šťastného maturitní vysvědčení a výuční listy.

Naši premianti

Obor Informační technologie

Obor Mechanik seřizovač

Obor Podnikání

Obor Mechanik seřizovač (projekt L/H)

Obor Nástrojař

Obor Obráběč kovů

Obor Strojní mechanik

Obor Klempíř

A ještě hádanka pro volné chvíle

Úkol z minulého čísla správně vyřešila Marie Macková a získala tak balíček plný překvapení. Maruška správně odpověděla, že na stole zůstane jen jedna moucha, a to ta mrtvá, protože zbytek much uletí.

Maruško, gratulujeme!!!

redakční rada

A tady je další úkol. Třeba vás zaujme a vy také pošlete správné řešení a získáte tak balíček plný překvapení

Jak se jmenuje kniha, jejíž název se ukrývá v emotikonech? A kdo je jejím autorem?

Správné odpovědi posílejte na adresu casopis@sspvc.cz do konce listopadu.

A je tady konec

Pokud jste dočetli až sem, tak jste dočetli na poslední stránku. Je už jenom na vás, jestli se vám časopis líbil, nebo nelíbil. Pokud nelíbil, můžete se stát našimi spolupracovníky a obsah našeho časopisu tak ovlivnit nebo i úplně změnit. Rádi vás mezi sebou přivítáme. Rádi také přivítáme nápady a náměty pro další články či rubriky, které nám můžete posílat na naši adresu casopis@sspvc.cz.

Věřte, jsme také rádi, že náš časopis v tomto tak podivném roce, kdy nás všechny paralyzoval ten malý nepřítel, vyšel a věříme, že další číslo už vyjde v pravidelném čase, tedy na začátku měsíce února. A že nás v redakční radě zase bude víc!!!

vaše redakční rada

